

THOMAS BOUWPROJECTEN

Projectnieuws 2016-1

Voor:

nu nog een waterput
de spiegel van de hemel kleurt nog
blauw
en nog steeds van nut is het touw
maar hoe lang nog van nut ?

op veel plaatsen is er door de
jarenlange droogte al geen water
meer
een grote zorg..... ook van de
congregatie

**Aanbesteding in Perambalur.
Voltooing in Vandavasi , voortgang Singampunari en Acharapakkam
Jaarverslag-Jaarrekening**

"BOUWEN VOOR KINDEREN IS BOUWEN AAN DE TOEKOMST"

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Reisverslag door Anne	4
Verkort Jaarverslag 2015	21
Verkorte Jaarrekening 2015	24
Kaart met projectlocaties	27

Mondasoro

Het Projectnieuws is een uitgave van de Stichting Thomas Bouwprojecten, dat twee keer per jaar verschijnt.

Colofon

Met medewerking van

Martijn Wagener
Anne Reijenga
Jac Braat
Leo Verhagen
Siet Egas Repáraz

Contactgegevens

Stichting Thomas Bouwprojecten

Secretariaat Leo Verhagen
Boslaan 5, 5731 XX Mierlo
Telefoon +31 (0) 492 66 52 26
+ 31 (0) 6 41 10 63 83

E-mail info@thomasbouwprojecten.nl
Internet www.thomasbouwprojecten.nl
Rabobank NL47RABO0149308787
ING NL51INGB0000300366
Kamer van Koophandel Eindhoven nr 41 09 25 42

Voorwoord

Voor u ligt weer een uitgave van PROJECTNIEUWS 2016-01 van de Stichting Thomas Bouwprojecten.

Door middel van deze publicatie willen wij U als donateur, belangstellende of anderszins betrokkene, graag op de hoogte houden van de activiteiten van onze stichting en de daarmee behaalde resultaten.

In 2016 zijn we snel verder gegaan met onze activiteiten. Dankzij de ruimhartige giften in met name het vierde kwartaal van 2015 hebben we beduidend meer budget voor onze activiteiten verworven. Momenteel wordt hard gewerkt aan Perambalur (toiletvoorzieningen en wasplaats) en het College in Singampunari.

We werven momenteel voor zowel 4 nieuwe klaslokalen in Skrikalahasti (nog ruim 30.000 van de 70.000 euro te gaan) en voor noodzakelijke reparaties en onderhoud in Mondosoro (circa 8000 euro). Hier hebben de witte mieren toegeslagen... Hierover leest u meer in dit projectnieuws en natuurlijk op onze website:

www.thomasbouwprojecten.nl

Foto: bouwactiviteiten in Singampunari

Anne Reijenga, een van onze projectleiders, was afgelopen januari en februari wederom in India voor zijn jaarlijkse inspectiereis. Zijn uitgebreide verslag compleet met foto's vindt u verderop in dit projectnieuws. Hiermee wordt u, zoals het hoort, goed geïnformeerd over de concrete resultaten van onze activiteiten.

Wij hopen dat ons PROJECTNIEUWS u een goed beeld geeft wat er met uw bijdrage kan worden gerealiseerd! Mocht u suggesties hebben voor onze stichting of een bijdrage willen leveren dan houden wij ons aanbevolen. Hopelijk wordt 2016 wederom een succesvol jaar.

Martijn Wagener, Voorzitter

Reisverslag door Anne

Van Anne Reijenga, januari 2016.

In januari weer naar India afgereisd, vooraf nog niet beseffende, dat de komende verkiezing van een nieuwe moeder overste in Mei zo'n grote invloed zou hebben. Belangrijke beslissingen worden uitgesteld om de eventuele nieuwe inzichten van de nieuwe moeder overste te respecteren.

Na al die jaren heb ik veel vrienden gemaakt, waaronder ik zeker moeder overste sr. Rita Michael mag rekenen. Je bouwt toch een band op en die had ik zeker met haar, waardoor alles makkelijker bespreekbaar is. En of dat bij de nieuwe moeder overste zal lukken, moet ik maar afwachten. Niet dat ik daar aan twijfel, maar zeker in het begin zal het van beide kanten toch wat aftasten zijn.

Tijdens mijn reis is een belangrijk project in Perambalur gegund en opgestart, een toiletgebouw met badruimten, met ook hier een verdieping vanwege de beperkte ruimte, maar daarover hierna meer, omdat de projecten in de volgorde van mijn reis de revue passeren.

Vermeldenswaard is ook de min of meer toevallige en veelvuldige kennismaking dit keer met geneeskrachtige planten, waarop verder bij de omschrijving van de projecten nader ingegaan zal worden.

Foto 3953 moeder overste sr. Rita Michael

Na een voorspoedige reis wordt in tegenstelling tot andere jaren Chennai in de morgen bereikt in plaats van midden in de nacht en met wat rust is er 's middags een ontmoeting met sr. Rita, met de bouwzuster sr. Prudentia en met de financieel verantwoordelijke sr. Bellarmine ter bespreking van het reisprogramma en de noodzakelijke bezoeken van de projecten. Dat wordt de volgende dag voortgezet met een vergadering met de council, zeg maar het bestuur van de congregatie.

Een belangrijk onderwerp daarin is de bewustwording van de verantwoordelijke zusters op locatie voor het onderhoud van de gebouwen. Natuurlijk zijn ze over het algemeen niet ter zake deskundig, maar dan is er altijd nog sr. Asha, de opzichter, die zich niet alleen met de nieuwbouw bemoeit, maar ook bij het onderhoud een rol kan spelen. Tot haar taak behoort het daarop toe te zien en geïnformeerd te worden om tijdig maatregelen te kunnen nemen. Het valt niet mee de zusters van het belang daarvan te overtuigen, hun taak is immers veel meer zich te bekommeren over de hulpbehoevende medemens. Gewezen bijvoorbeeld is in januari 2015 op de bloot liggende afvoeren van de toiletten, dat is nog steeds zo. (zie onderstaande foto)

Foto 3139 van 2015-1

Het eerste project, dat bezocht wordt is **Singampunari**, zo'n 500 km ten zuiden van Chennai, waar de congregatie een beroepsopleiding voor jonge vrouwen wil vestigen in een streek, die in de wijde omtrek daarvoor geen mogelijkheden biedt. Vrouwen

hebben in India toch al veel minder kansen.....een goed initiatief, waar wij als stichting volledig achter staan.

Een groot gebouw, dat deels door onze stichting wordt gefinancierd en voor het grootste deel door de congregatie. Dit laatste is mogelijk doordat de congregatie goedkoop verworven grond in het verleden nu voor aanzienlijk meer geld kon verkopen. Dit past in de strategie om geen nieuwe vestigingen te stichten, maar zich te concentreren op de bestaande. Die vereisen al veel (financiële) inspanningen om te voldoen aan de huidige eisen van de overheid.

Vorig jaar in februari is reeds de opdracht voor de bouw verstrekt, maar het verkrijgen van bouw- en vestigingsvergunningen hebben het proces zodanig vertraagd, dat de oplevering pas in september dit jaar plaats zal vinden. Dat zal gebeuren door mijn collega, Jos Dijkers, die dit jaar deels vergezeld zal worden door onze penningmeester Jac Braat en zijn vrouw.

Foto 3555. Singampunari. Overzicht van het totale bouwproject

Op bovenstaande foto is goed te zien dat er in een U – vorm wordt gebouwd en dat het in een fase is, dat is gestart met de verdiepingsvloer. Dat is te zien links op de foto aan de blauwe ondersteuning voor de bekisting in het "lijf van de U". Links onder in de hoek is de toiletgroep gepland, evenals in de hoek links boven op de foto. In het ontwerp is voorzien, dat er in de toekomst zo nodig een tweede verdieping op gebouwd kan worden.

Op wat kleine opmerkingen na, die besproken zijn met de opzichter en de aannemer, is vastgesteld dat er naar behoren wordt gebouwd. Daar heeft onze opzichter, zuster Asha, zeker in grote mate aan bijgedragen. Langzamerhand krijgt zij, na haar 3 jarige studie, meer ervaring om op de juiste wijze op te treden.

Op de foto is te zien dat het project in een bosrijke omgeving ligt op enkele kilometers van Singampunari, meer exact in het buurtschap Nattar Mangalam. De oprijlaan ligt in het hart van het project, waarvoor heel wat bomen gesneuveld zijn over een lengte van ongeveer 200 m. Een prachtig natuurgebied, waar de koeien vrijelijk rondscharrelen en soms ook een bezoek brengen aan het bouwproject, zoals onderstaande foto laat zien.

Foto 3571 koeien

Na twee dagen gaan we weer terug richting het noord oosten om **Pillavadhanthai** te bezoeken. Dat ligt dicht aan de kust van de Baai van Bengalen, een autorit van ongeveer 3 uur om 150 km te overbruggen. Een jaar geleden werd ik gevraagd door de congregatie daar een bezoek te brengen.

Het bisdom was niet meer in staat het kindertehuis met 22 jongens en 12 meisjes te runnen, wat de zusters deed besluiten zich over hen te ontfermen. Een liefdevol initiatief, maar daarvoor moesten wel twee gebouwen worden opgeknapt en heringericht, waarvoor onze hulp werd gevraagd.

Bij mijn komst vorig jaar was men daar druk bezig mee bezig, maar ontbrak het aan verdere financiën, die door onze stichting zijn verstrekt door het overmaken van een bedrag van €9.000,-.

Dat bedrag zou hoger uitgevallen zijn als de 5 toiletdeuren waren vervangen door deuren van volkern kunststof, maar nu was het verrotte onderste deel gerepareerd, maar zal er, met onze inmiddels verkregen ervaring, over een paar jaar alsnog overgegaan moeten worden tot volledige vervanging.

Foto 3597

Op bijgaande foto is links het kindertehuis zichtbaar en rechts de wasgelegenheid. Ook onze opzichter, sr. Asha, is rechts op de foto herkenbaar. Vooral binnen was het een hele verbetering vergeleken met de oorspronkelijke situatie.....frisse en goed bruikbare gebouwen. Ik werd daar geconfronteerd met een probleem bij de jongens, van wie ongeveer de helft een huidinfectie heeft rond de schaamstreek. Zij infecteren elkaar door het gebruik van het water in een wasbak in het waslokaal van de jongens, wat de zusters heeft doen besluiten die niet

meer te gebruiken. De jongens (tot 10 jaar oud, daarna is het niet meer verantwoord ze samen met meisjes op te nemen) wassen zich nu buiten met een waterslang. De gedachte is, wanneer daar de financiën voor zijn, een wasgelegenheid buiten te maken met kranen, zodat de jongens geen gebruik maken van hetzelfde besmette water. Overigens hebben de zusters daarvoor een goed medicijn, wat ook door de medici wordt aanbevolen. Bladeren van de neemtree, dat wordt fijngemaakt en in bolletjes wordt toegediend. De zusters zouden hiermee de besmetting kunnen oplossen, maar door de komst van nieuwe jongens ieder jaar is het vechten tegen de bierkaai.

De volgende dag weer verder via **Kumbakkonam** een stad met bijzondere tempels. Dit keer echter geen foto van de tempels, maar van een indrukwekkende boom met sr. Asha als referentie om de enorme afmetingen duidelijk te maken.

Foto 3606 boom bij de tempels in Kumbakkonam

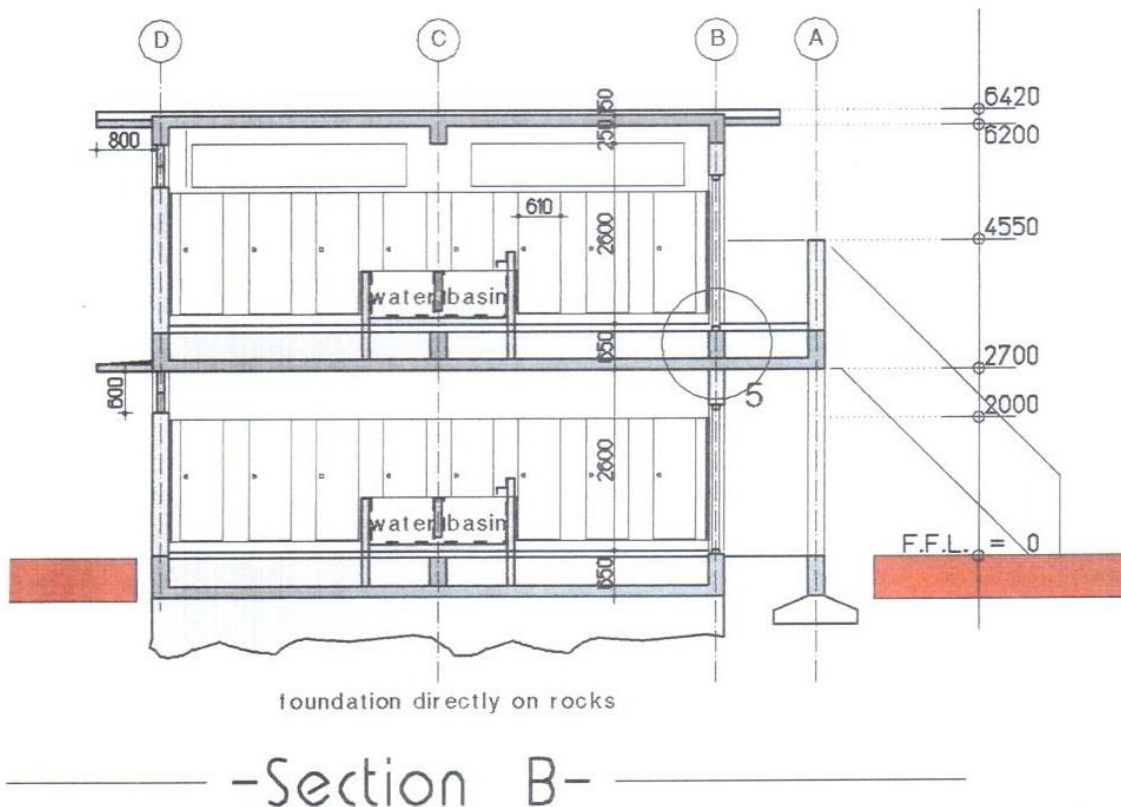

Na enkele uren daar doorgebracht te hebben vervolgden we onze weg naar **Perumalpalayam**, niet ver van de stad Trichy, waar het provinciehuis van de congregatie voor die streek is gevestigd. Perumalpalayam ligt aan de voet van de bergen om het vooral de kinderen uit de bergen mogelijk te maken naar school te gaan. In het kindertehuis zitten uitsluitend kinderen uit de bergen, 146 jongens en 90 meisjes en op de school 334 kinderen omdat er ook kinderen uit het dorp daar naar school gaan. We hebben daar de toiletten uitgebreid, jongens en meisjes gescheiden, maar de overheid eiste ook een scheiding van de gang er naartoe. Bij mijn komst was de aannemer druk bezig dat te realiseren, waarvan bijgaand een foto. Jammer dat hij de bovenste tegels van de waterbak afgewerkt heeft met tegels, waarvan de snijkant zich aan de bovenzijde bevindt, zodat kinderen zich daaraan kunnen snijden. De oplossing is gevonden door een betonbandje erop te storten met afgeronde kanten.

Foto 3639 het reeds betegelde deel bevindt zich aan de andere zijde van de nieuwe wand.

De afdekking van de put, waarin zich de waterzuiveringsinstallatie bevindt, is zoals afgesproken, een stalen deksel. Alleen zo kolossaal, dat het met 2 man nauwelijks op te tillen is, maar oké het functioneert.

De volgende dag naar **Perambalur**, slechts een uurtje rijden vanaf Perumalpalayam. Nog steeds maakt dat op mij een enorme indruk, meer dan 2000 meisjes zitten er op de scholen van lager en middelbaar onderwijs. Hier zijn in totaal 19 zusters, waarvan er 12 onderwijzeres zijn. Maar we bezoeken het project om afspraken te maken over de bouw van een nieuw toiletgebouw voor het kindertehuis. Dit ter vervanging van een oud toiletgebouw met een verdieping, waarvan de helft van de toiletten en wasruimten niet meer bruikbaar zijn. Dit mede omdat er meerdere toiletten zijn met een breedte van 64 cm en een nog kleiner deurtje.....alleen door de allerkleinste kinderen te gebruiken. Maar ook de doorgangen zijn zo krap, dat ook dat een reden is ze te vervangen. Gezien de beperkte ruimte op het terrein moet het oude gebouw worden afgebroken om het nieuwe op dezelfde plaats te kunnen bouwen, ook weer met een verdieping, zoals onderstaande doorsnede aangeeft.

De zusters hadden 3 aannemers uitgenodigd, waarvan er slechts 2 kwamen opdagen. Twee aannemers met een gezamenlijke adviseur, die de prijs voor hen bepaalt. Geen goede situatie, want dat kan minstens leiden tot ongewenste prijsverhogende afspraken. Zonder medeweten van de twee gekomen aannemers hebben we een andere aannemer gevraagd een prijs te maken. Die kwam de volgende dag opdagen en is uiteindelijk ook het werk gegund voor een bedrag van omgerekend € 42.000,-, een bedrag dat binnen ons budget viel. Voor ons zelf hebben we het budget op € 45.000,- gehouden omdat de verwachting is dat er zich wel wat onvoorziene omstandigheden zullen voordoen. Immers de nieuwe leidingen en afvoeren moeten aangesloten worden op de bestaande en wat gebeurt er tijdens de sloop van het oude gebouw.

De twee eerste aannemers hebben zelfs helemaal geen aanbidding gedaan, zodat we blij waren, dat de derde aannemer een goede aanbidding deed en bovendien een betrouwbare indruk maakte. Het werk zal 6 maanden in beslag nemen, zodat bij mijn komst in januari 2017 het werk kan worden opgeleverd.

Onderweg naar de volgende bestemming bezochten we een markt, waar de aan zijn poten vastgebonden haan gelukkig niet wist, wat zijn lot zou zijn, evenmin als de kippen onder in het hok.

Foto 3623 haan

We bezoeken even **Thiruvallur**, waar de onveilige losse bedrading van de elektriciteit in de gebouwen is verbeterd en men zou dat ook buiten doen, maar helaas was dat nog niet gebeurd en ik heb de zusters gewezen op hun verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de kinderen. De belofte is gedaan daar binnen een maand werk van te maken.

Onderweg zien we weer veel wegen met de tamarinde bomen aan beide zijden van de weg. Iedere Tamil gebruikt de zaden van de vruchten in de currysous voor een goede spijsvertering. Gezien de beperkte tijd nuttigen we ons diner in de auto : Eén sinaasappel en twee kiwi's.....niet veel, maar wel lekker en gezond, zoals altijd zijn de vruchten vers in India. Dat doet me denken aan een sapota, in het engels chikku, die ik eerder proefde. De schil lijkt op een aardappel, maar het is ontzettend zoet en er zit een pit in.

We arriveren op de volgende bestemming, **Acharapakkam**, waar we twee dagen verblijven. Hier wordt een kindertehuis met schoolvoorzieningen voor gehandicapte kinderen gebouwd. Een gezamenlijk project van de Stichting Mariamma, die voor de financiën zorgt en waar wij de

bouwkundige begeleiding verzorgen.

Bij de zorg worden de ouders betrokken om zo mogelijk de kinderen onder begeleiding weer terug te brengen in hun eigen leefomgeving.

Een project, dat in 3 fasen wordt gerealiseerd en waarvan de eerste fase nagenoeg gereed is.

Foto 3687 Het witte gebouw op de achtergrond, waar straks de eerste kinderen kunnen worden opgenomen.

Bij dit project worden voor het eerst zonnepanelen toegepast, zodat de zusters straks een eigen energie voorziening hebben. Een dure aangelegenheid, omdat het niet mogelijk is, zoals hier in Nederland, om gewonnen elektriciteit terug te laten vloeien in het net, maar hiervoor accu's nodig zijn. Een belangrijk voordeel is wel dat men geen last heeft van stroomuitval, wat bijna dagelijks voorkomt. Met het bureau, dat de constructie heeft ontworpen zijn afspraken gemaakt over de extra voorzieningen, die dat met zich meebrengt, zoals het afstemmen van de draagconstructie daarop.

Met de aannemer wordt besproken wat er moet gebeuren om de afwerking van het gebouw te completeren en ook welke meerwerken er noodzakelijk zijn, zoals :

- voorzieningen, die nodig zijn bij het gebruik van rolstoelen en leermiddelen.
- opbergmogelijkheden, die over het algemeen bouwkundig worden voorzien.
- aanpassing van de toiletten bij de slaapzaal

Met sr. Francis is overleg gepleegd welke voorzieningen er verder nodig zijn om een goede zorg te kunnen vervullen. Daarbij gaat het niet alleen om de kinderen, die allemaal uit de omgeving komen, maar zeker ook om de ouders, die zodanig bij de zorg worden betrokken, dat terugkeer van hun kinderen zo mogelijk verwezenlijkt kan worden.

Vermeldenswaardig zijn zeker de vloertegels, die door Mosa in Maastricht ter beschikking zijn gesteld en ook voor het vervoer naar India hebben gezorgd. Dit dankzij de goede relatie van één van de leden van de stichting Mariamma uit Maastricht.

Op slechts een uurtje rijden ligt **Vandavasi**, de volgende bestemming, waar een toiletgebouw met verdieping voor de school is gebouwd en opgeleverd door mijn collega Jos Dijkers. Dit na de sloop van een deel van de bestaande voorzieningen en het opknappen van de rest. Ook is er een apart gebouwtje voor de leerkrachten gemaakt. Werkelijk een mooi project, dat met passen en meten tot stand is gekomen, maar nog belangrijker een voorziening waardoor de 1022 meisjes nu voldoende goede toiletten hebben.

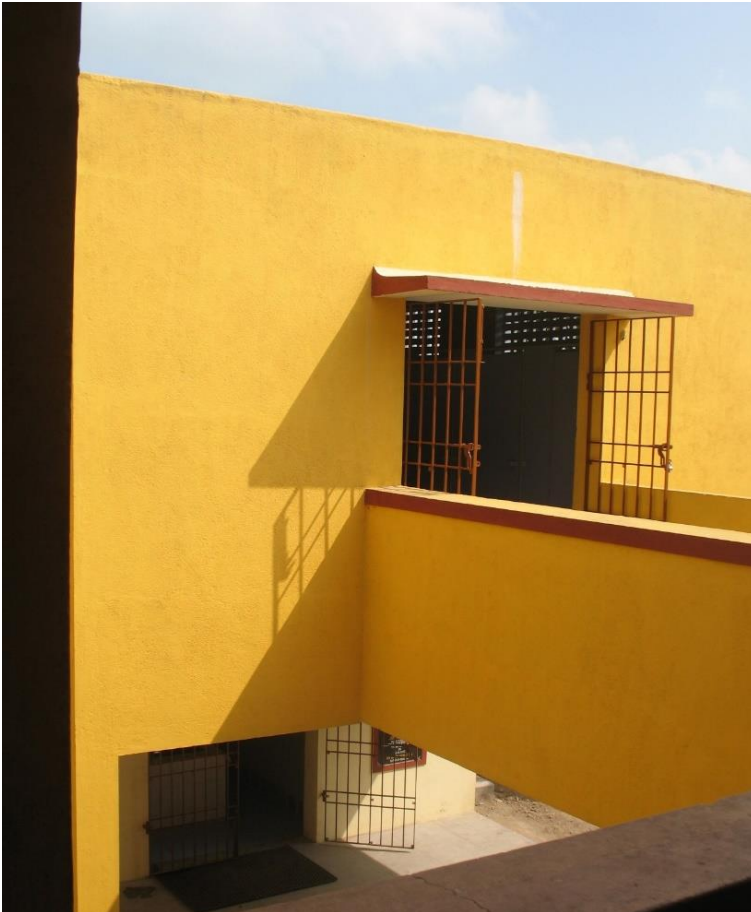

Foto 3706 het toiletgebouw van de school

Bijgaande foto geeft een indruk van het gebouw, waarop de toegangen op de begane grond en de verdieping te zien zijn vanuit de veranda op de verdieping van de school. De verdieping wordt bereikt via een brug, die gemaakt is vanuit de veranda van de school en op een zodanige hoogte, dat auto's er onderdoor kunnen rijden. Jammer dat er relatief veel beschadigde tegels waren, die de aannemer beloofde te zullen vervangen. Hier zijn zowel voor de deuren als scheidingswanden volkern kunststof materialen toegepast, waarbij de garantie van een lange levensduur in een natte ruimte verzekerd is.

foto 3708 de boarding meisjes tijdens de "program"

De bedoeling was dat er een ruimte van b.v. 10 cm tussen de vloer en de wanden zou zijn, maar helaas is dat niet het geval, waardoor schoonhouden van de ruimte lastiger is. Bij een volgende project, zoals dat in Perambalur, zal daar rekening mee worden gehouden. Nog eens gekeken naar de toiletten en wasruimten van de boarding.....dat doe ik iedere keer met tranen in mijn ogen, gezien de erbarmelijke staat van de deuren. Eerst zullen we, zodra daarvoor een sponsor is gevonden of als dit uit het

onderhoudsbudget mogelijk is, de deuren van de toiletten in Mondasoro vervangen, maar daarna is toch zeker Vandavasi aan de beurt. De 150 meisjes van kindertehuis, waarvan bovenstaand een foto tijdens een gezellig samenzijn met toneel en dans, zullen ons daarvoor zeer dankbaar zijn.

Van Vandavasi is het een kleine rit naar **Ottanthangel**, dat we bezoeken omdat men daar toiletten wil hebben voor de school. Nu maken de schoolkinderen gebruik van de toiletten van het kindertehuis, die er toch al niet genoeg zijn. Maar belangrijker is, dat de overheid verlangt, dat er aparte toiletten voor de school komen, en ook nog eens de jongens en meisjes gescheiden.

Een project dat bovenaan de prioriteitenlijst van kleine projecten van de congregatie staat, klein....maar toch altijd nog zo'n € 15.000,- kost. Bovendien zijn we eerst aan het sparen voor een schoolgebouw in Sri Kalahasti, waarover later meer.

Ottanthangel is een relatief kleine vestiging met 70 kinderen in het kindertehuis en 305 op de school.

Op 12 m afstand achter de school, die op onderstaande foto links nog net zichtbaar is, zijn de toiletgebouwtjes gepland, zodanig dat in de toekomst ook een scheiding gemaakt kan worden tussen het terrein voor de school en dat van het kindertehuis. Op enkele andere plaatsen is daar vanwege de eisen van de overheid al aan voldaan, dus is het goed daar al rekening mee te houden.

Foto 3724 Ottanthangel: het terrein achter de school met op de achtergrond het witte toiletgebouw van het kindertehuis.

Natuurlijk zouden de zusters snel de nieuwe toiletten willen hebben, waar ze al jaren om vragen en wij kunnen ze beloven, dat het waarschijnlijk het komende jaar het geval zal zijn. Na een leuke ontmoeting met de kinderen van het kindertehuis wordt het tijd weer terug te rijden naar **Chennai**.

Enkele dagen om wat administratieve werkzaamheden te verrichten en met de leiding van de congregatie te overleggen.

Ook bezoek ik het **wezenhuis**, waarvoor geld opgestuurd is voor noodzakelijke behoeften, die sr. Prudentia vooraf gekocht heeft. Onvoorstelbaar wat je voor € 350,- kunt kopen, schoolbehoeften zoals potloden, pennen, gum, linialen en schrijfpapier. En dat is nog niet alles, ook matjes om op te slapen en lakens om onder te liggen met daarbij nog eens drie grote kleden, waarop de kinderen kunnen zitten.

Foto 3969 spulletjes voor de kinderen

Voor de kinderen een feest, maar ook voor mij om zoveel kinderen blij te kunnen maken. En dat kan natuurlijk niet zonder dans en spel.....onder andere door foto's te maken van de kinderen in allerlei houdingen.

Foto 3974 zelfs foto's maken is leuk

De volgende dag met sr. Rita in één dag met de auto op en neer naar **Sri Kalahasti**, zo'n 150 km ten noord westen van Chennai om de voorbereidingen te treffen voor een nieuw 4-klassig schoolgebouw, zodanig dat er in de toekomst nog een verdieping op gebouwd kan worden. Bij terugkomst in Nederland kan dat dan uitgewerkt worden, nadat de mogelijkheden van de locatie zijn vastgelegd. Dat kost letterlijk het nodige passen en meten en uiteindelijk blijkt het alleen

mogelijk te zijn door in een L – vorm te bouwen.

Onderweg passeren we een witte tempel, in de vorm zoals die in Radjastan worden gebouwd.

Foto 3728 tempel in de vorm zoals ze in Radjastan worden gebouwd

Niet alleen het huidige schoolgebouw is oud , lekt hier en daar en heeft bovendien te kleine klaslokalen, maar ook de toiletten en urinoirs zien er erbarmelijk uit. Bovendien zitten de kleuters onder een afdak in een shed en zijn er drie klassen in een multifunctioneel gebouw met houten schotten, eveneens aan vervanging toe. De indruk is dat dat een reden is dat de ouders hun kinderen naar andere scholen in de stad te sturen, hoewel ook hier gezegd wordt dat de school van de zusters de beste is. De school staat even buiten de stad en het zijn hoofdzakelijk kinderen van buiten, waarvan er enkele met de fiets komen, maar het merendeel met de bus wordt opgehaald.

Door eerst een nieuw schoolgebouw te zetten kan een begin worden gemaakt met het slopen van de oude gebouwen in combinatie met verdere nieuwbouw in de toekomst.

Foto 3751 links
in de hoek komt het nieuwe
schoolgebouw en rechts is de oude
school te zien.

In de nacht terug naar Chennai en de volgende dag de voorbereiding op de grote reis naar Mondasoro in het noorden, meer dan 20 uur met de trein en daarna nog eens 5 uur met de auto door een prachtig berglandschap en vol brutale en schooiende apen. Een uur voor

middernacht vertrekken we vanuit het centraal station, maar zonder sr. Rita, die het te druk had met haar werkzaamheden. Maar belangrijk is dat sr. Asha, de opzichter, met me meereist, zij moet per slot van rekening de afspraken verwezenlijken, die er op de verschillende projecten worden gemaakt. Sr. Asha heeft zo veel eten en drinken bij zich, dat we daaraan niets te kort komen. Zij eet trouwens puur sambal zonder dat te mengen met rijst of dergelijke.....vindt ze lekker en ze vertrekt geen spier.....

In **Mondasoro** zijn een aantal extra kleinere werkzaamheden uitgevoerd, waaronder de reparatie van de compoundwall, de aanleg van een betonnen vloer waarop de meisjes buiten kunnen eten, zodat ze niet op het zand hoeven te zitten. Ook de afvoer van de toiletten is gerepareerd met de komst van 2 inspectieputten en er is een nieuwe zakput gemaakt.

Foto 3820: Mondasoro

Op de foto is de nieuwe betonvloer te zien, waarop de meisjes zitten en de hond.....die kiest toch voor een comfortabeler ligging in het zand. Er zijn relatief veel meisjes, die chicken pox (waterpokken) hebben. Een andere huidaandoening dan in Pillavadhanthai, maar voor het herstel worden ook de bladeren van de neemtree gebruikt.

Al eerder werd ik attent gemaakt op de slechte staat van het hout van de deuren en kozijnen, dat al weer sterk verergerd is. Er zijn daar veel witte mieren, te zien aan de vele termietenheuvels als je door het landschap rijdt en die vreten het hout helemaal weg. Dat was tijdens de bouw, ongeveer 10 jaar geleden, niet bekend, anders zouden we het houtwerk vooraf behandeld hebben. Veel deuren en kozijnen zijn deels weggevreten en enkele zelfs al totaal onbruikbaar, getuige de foto hierna.

Een belangrijk onderhoudsproject, dat zeker aandacht verdient, zoals vooral de toiletdeuren en die van de badruimten op andere locaties, maar hier toch wel heel extreem. Dat wordt zeker een belangrijk punt van gesprek in het bestuur.

Foto 3776 de handgreep is van staal en die lusten de mieren niet.

Mondasoro, de meest afgelegen vestiging van de congregatie, althans die ik ken. Helemaal op zichzelf aangewezen moeten de drie aanwezige zusters daar het toch maar zien te rooien. Dat vind ik wel een foto waard, toch prachtig.....het doet mij denken aan de voorname vrouwen uit de Romeinse tijd.

Foto 3831. links sr. Asha met de 3 zusters van Mondasoro

Na een aanwezigheid van 3 dagen wordt het weer tijd om af te reizen. Dat doen we in de middag om ,s avonds om 20.00 uur met de trein de terugreis te aanvaarden. We zijn nog een week onderweg alvorens in Chennai aan te komen. Daarbij bezoeken we nog enkele projecten,

te beginnen met **Vegiwada**, dat we na 10 uur bereiken, althans de dichtstbijzijnde stad Eluru, vanwaar we met de schoolbus in een uur Vegiwada bereiken. Toen we daar voor het eerst kwamen in 2001, woonden de zusters nog in een gehuurd huis in het dorp en werd er les gegeven op de veranda. Pas in 2004 zijn we begonnen met het bouwen van een compoundwall en daarna met de begane grond van de school. Als één van de weinige projecten is onze stichting bij alles betrokken geweest en inmiddels staat er een school met toiletten, een kindertehuis en een huis voor de zusters. Een complete campus met alle nodige voorzieningen, waar nog ieder jaar meer kinderen naar school komen.

Als centrumfunctie van een aantal dorpen speelt de aanwezigheid van de congregatie daar een belangrijke rol in.

Ik bezoek Vegiwada om meerdere redenen, ten eerste ligt het op de weg

terug naar Chennai, maar ook omdat dit een bijzonder project is en ik er graag kom. Verder ben ik hier om met de aannemer mr. Mastan af te spreken hoe hij een shed bij het kindertehuis moet maken, waarin het brandhout kan worden opgeslagen. Een aannemer waar we vertrouwen in hebben en ook hier heeft hij een goede aanbieding. Ter plekke krijgt hij de opdracht, maar niet voordat hij de lekkage van de dakopbouw van het zusterhuis heeft opgelost, waarvoor ik daar speciaal een detail uit teken. Een probleem dat al 2 jaar speelt, reden waarom ik ook speciaal sr. Asha aandacht daarvoor vraag. Hier zijn inmiddels in het kindertehuis ook de deuren van de toiletten en badruimten vervangen door deuren van vol-kern kunststof en dat ziet er werkelijk prima uit met de verwachting dat ze veel langer meegaan.

Foto 3874 Vegiwada: de nieuwe deuren van de toiletten en badruimten

De volgende dag met de taxi op weg naar **P.T. Parru** en bezoeken we ook even **Chebrolu**, dat we op onze weg passeren. Daar hebben we een school gebouwd waarvan ik nog eens het detail teken van de lekkende dilatatie. Ondanks een eerder detail met gebruik van aluminium platen heeft men bitumen gebruikt en dat voldoet in een heet land als India niet. We zijn toch niet zo tevreden over het bouwwerk, ook de sunsheds zijn zeer slecht en op veel plaatsen is de wapening zichtbaar. Daar zullen we in de toekomst het nodige aan moeten doen en de aannemer, waarvan we vooraf een goede indruk hadden, zullen we uiteraard nooit meer vragen.

Langs de tuin lopend en pratend over de bloemen krijg ik te horen dat de zuster van verschillende bloemen de bloemblaadjes eten vanwege de geneeskrachtige invloed. Dus ook maar eens geprobeerd: De hibiscus of chinese roos is goed voor de hemoglobine en de vinca of maagdenpalm, die in Tamil nithya kalyani heet, wordt gebruikt bij diabetes. Weinig smaak en jammer overigens, dat wij die kennis en het gebruik niet meer toepassen.

Foto 3878 hibiscus

foto 3881 maagdenpalm

Na het tekenen van het detail rijden we verder en bereiken na een kwartier **P.T.Parru**. Het heeft even geduurd en vooral nogal wat gekost, maar nu zien de afwerkvloeren na de derde keer er eindelijk goed uit. In plaats van een onderaannemer heeft de aannemer, mr Mastan, de uitvoering in eigen hand gehouden. In tegenstelling tot de aannemer van Chebrolu zijn we toch blij met Mastan, hij maakt goed werk en komt ook de afspraken na en dat wil wat zeggen in India.

In de boarding zijn nu 126 meisjes, die hun persoonlijke spulletjes voor een deel in koffers op de grond van de slaapzaal hebben staan. Dat neemt veel plaats in beslag en omdat er twee ruimten van 2,60 x 6,00 m niet worden gebruikt ontstond het idee daar een deel van persoonlijke spullen op te slaan. Daarvoor zijn betonnen planken gemaakt, wat in India gebruikelijk is, waardoor er nu in de slaapzaal veel meer ruimte is ontstaan.

Foto 3890 P.T.Parru: de nieuwe opbergruimte

Zoals op meerdere plaatsen zijn de stalen ramen aan vervanging toe en passen we tegenwoordig kuststof kozijnen toe, die beter zijn en bovendien nagenoeg onderhoudsvrij. Maar besloten is dat eerst de aandacht uitgaat naar de vervanging van toiletdeuren op meerdere plaatsen en daarna het vervangen van de stalen ramen. Helaas is het nog steeds zo dat niet alles tegelijk kan, hoewel we dankbaar zijn met alle financiële hulp die wij krijgen. Ook staat de uitbreiding van de toiletten op het programma, maar ook dat moet nog even (1 à 2 jaar) wachten.

Na een leuk programma van dans en toneel, waarbij ook altijd van mij verlangd wordt dat ik op z'n minst een verhaal houd, had ik dit keer een bijzonder (niet verzonnen) verhaal, dat ik op veel plaatsen verteld heb. Op mijn reis heb ik altijd een paar oude schoenen aan en een paar sandalen in de koffer. Bij de tussenstop in Dubai en de wandeling van de aankomstplaats naar de vertrekhal gingen mijn beide schoenen kapot, de zolen scheurden los en ik moest schuifelend mijn weg vervolgen.

Foto 3804

Ook bij aankomst in Chennai, de koffers krijg ik immers pas terug bij de uitgang. Met enige fantasie vertelde ik dat niemand mij opwachttte en dat ik 10 km moest lopen met zware koffers en ja.....dan hebben je schoenen veel te lijden.....net een hond, als je de zool naar beneden trekt.....grrrrr.....grrrrr.....grrrr. Werkelijk overal een daverend succes.

Op naar het laatste project in het noorden, in de staat Andhra Pradesh : **Damaracherla**.

Ongeveer 3 uur rijden naar het oosten door een zeer droge en dorre streek en het valt op dat hier veel katoen en paprika wordt verbouwd. Prachtig die diep rode kleur van paprika's, die te drogen liggen.

Foto 3913

Bij aankomst in **Damaracherla** valt direct op, dat de prachtige groene paddyfields verworpen zijn tot verdorde, gele vlakten. Niet alleen, dat de zusters nu drinkwater moeten kopen, maar ook moet door gebrek aan water de rijst voor de kinderen in het kindertehuis gekocht worden. En dat scheelt uiteraard nogal wat op de bestedingsruimte, iedere dag

komt er een tankwagen met 5000 liter water à Rs. 500. De zusters vragen mij of het mogelijk is dat wij twee nieuwe bronnen van meer dan 100 m diep willen betalen en uiteraard beloof ik dat te overleggen. Al meer heb ik geschreven hoe de plek wordt bepaald, waar zich water moet bevinden, maar de man die dat hier doet heeft weer een andere methode. Hij heeft een kokosnoot in z'n hand en zodra die gaat rollen betekent dat, dat zich daaronder water bevindt. Vorig jaar is hier het nieuwe schoolgebouw opgeleverd, waarbij mijn aandacht vooral uitgaat naar de deuren. Een nieuw fabricaat, maar vorig jaar bleek dat er scheuren bij de ophanging waren ontstaan.

Dat is door de leverancier hersteld, maar toch bleek bij één deur het probleem nog niet verholpen te zijn. Men beloofde dat te herstellen, maar ik heb nog steeds mijn twijfels en zal er volgende keer zeker weer aandacht aan besteden. Er zijn nog wat kleine gebreken, die met sr. Asha worden besproken en waar ze de aannemer op aan zal spreken.

We bekijken ook het kindertehuis, waar nu 40 jongens zijn en 32 meisjes. Hier mankeert nogal wat aan de elektriciteit, veel loshangende draden, die het nodige gevaar op kunnen leveren.....daar moet nodig iets aan gedaan worden! We willen daar dezelfde man voor uitnodigen als in Thiruvalanturai, die het daar uitstekend gedaan heeft en sr. Asha zal hem begeleiden.

Foto 3924 Damaracherla:
loshangende electra draden

Foto 3919. de trap naar het dak.....een mooie plek om je schoenen op te bergen

Terug met de nachttrein naar Chennai, op de zandweg naar het station gaat het stapvoets....de ene kuil na de andere.....we zijn gelukkig op tijd vertrokken.

Een dagje Chennai en daarna als laatste project een bezoek aan **Jolarpet**, waar na de verbetering van de wasgelegenheid en de afvoeren daarvan, een toiletgebouw is gebouwd voor de meisjes van het kindertehuis. Drie toiletten en een urinoir voor de kleine meisjes, dat niet veel meer is dan een vloer op afschot met langs de wand een goot van enkele centimeters diep.

De deuren van volkern kunststof zijn inmiddels ook aangebracht, zodat de meisjes gebruik kunnen maken van de extra toiletten. Goed dat we het gebouwtje iets groter hebben gemaakt dan oorspronkelijk, dat was geen overbodige luxe.

En natuurlijk krijgen we als dank een prachtig

dansprogramma voorgeschoteld, want een feestje hoort erbij.

Foto 3938 Jolarpet: een letterlijk schitterende dans

Foto 3934 Jolarpet: het nieuwe toiletgebouw

Men zou hier graag een nieuwe pomp hebben om het water op te pompen naar de watertank op het dak. De huidige oude pomp weigert nogal eens dienst en voor een betrekkelijk laag bedrag (Rs. 1. 2000, ongeveer € 800,-) kan er een nieuwe worden geïnstalleerd.

Terug in Chennai is het belangrijkste om overeenstemming te bereiken met de aannemer, die het toiletgebouw in Perambalur moet gaan bouwen. Dat lukt en de overeenkomst wordt getekend door sr. Prudentia namens de congregatie en de aannemer.

De enkele dagen die mij resten

gebruik ik om een bezoek te brengen aan **Egmore**, waar de zusters in de sloppenwijken van Chennai een kindertehuis hebben. Dat wordt geleid door sr. Rose, die als een moeder waakt over haar kindertjes en ze vindt het zo fijn als we even langs komen en een klein feestje bouwen. Zoals op veel plaatsen trakteer ik en hier op ijs en als dank wordt er natuurlijk uitbundig gedanst.

Foto overleg met Asha, Anne en Stephen in Acharapakkam/

Met sr. Rita en de council heb ik een laatste meeting, waarin wederzijds belangrijke zaken aan de orde worden gesteld en uiteraard mij een prioriteitenlijst wordt uitgereikt. En dan volgt het afscheid, vooral van sr. Rita, die ik voor het laatst als moeder overste, maar zeker ook als vriend, de hand druk met de belofte, dat we contact met elkaar zullen houden.

Anne Reijenga
Projectleider

Verkort Jaarverslag 2015

Algemeen

Het jaar 2015 is voor de stichting Thomas Bouwprojecten een zeer mooi jaar geweest: een hoog niveau van zowel fondsenwerving (bijna 50% boven budget) als projectbestedingen, oplevering van lopende projecten, en voorbereiding en start van nieuwe projecten. Meer hierover kunt u in ons complete jaarverslag lezen dat u kunt vinden op onze website www.thomasbouwprojecten.nl. In dit projectnieuws hebben we een verkorte versie van ons jaarverslag opgenomen.

Bezetting van bestuur en projectteam

Wegens persoonlijke omstandigheden heeft Anneke Jansen afscheid genomen. Aan de andere kant is inmiddels Siet Egas Repáraz als nieuw bestuurslid benoemd, waarmee het aantal bestuursleden weer op 4 staat:

1. Martijn Wagener, voorzitter
2. Leo Verhagen, secretaris
3. Jac Braat, penningmeester
4. Siet Egas Repáraz, bestuurslid.

In het projectteam bestaat uit:

1. Anne Reijenga, projectleider
2. Jos Dijkers, projectleider
3. Pieter Keeris, adviseur.

En natuurlijk ondersteunt onze Thomas-ambassadeur Hans Schiebroek onze stichting nog steeds actief.

Fondsenwerving en andere baten

(zie ook verkorte jaarrekening later in deze nieuwsbrief)

De baten uit fondsenwerving bedroegen circa € 163.000, zeer ruim boven de toch ambitieus opgestelde begroting van € 115.000. Het verschil is ontstaan door met name in het 4e kwartaal ontvangen hoge donaties voor project Perambalur, waardoor we sneller dan gedacht een nieuw bestemmingsfonds konden gaan vormen voor Srikalahasti (schoolgebouw); op dit laatste project is inmiddels al € 30.000 aan donaties is geboekt (maar dus nog wel 40.000 nodig !). Daarnaast is voor het in december 2014 geïnitieerde project voor Singampunari College (totale project nu begroot op € 170.000 tot 190.000), in 2015 conform plan weer € 38.000 aan donaties ontvangen.

Het is verheugend te zien dat we wat betreft fondsenwerving op een goed en effectief niveau blijven opereren. Dit laat zien dat een aantal bestaande en nieuwe sponsors de projecten van de stichting in ruime mate met hun bijdragen ondersteunen. Namens iedereen, met name de kansarme kinderen in India, willen wij aan deze sponsors onze grote dank betuigen.

Aan rente is € 1.300 ontvangen en er waren € 1.000 overige baten.

Bestedingen aan doelstellingen

In vergelijking met vorig jaar zijn dit jaar duidelijk meer projecten daadwerkelijk gestart en in uitvoering genomen. Het totale projectkosten-bedrag ligt rond de € 205.000. Dit bedrag is € 17.500 hoger dan begroot, omdat de gunstige ontwikkeling van de fondsenwerving het mogelijk maakte om naast de geplande start van Singampunari (in 2015 besteed € 155.000) nog een aantal projecten uit te voeren.

Effectiviteit

De effectiviteitsratio Besteding aan doelstelling als % van totaal baten is 127%. Dit hoge percentage is het gevolg van het feit dat in 2015 projecten zijn gestart ('besteding') waarvoor we eerder hadden 'gespaard'. De ratio Besteding aan doelstelling als % van totaal lasten is 98% en toont daarmee aan dat onze organisatiekosten relatief laag zijn en blijven (in 2015 dus 2% van Lasten en slechts 2.5% van Baten). De langjarige beleidsnorm voor de beide Bestedings-ratio's is 95%.

Resultaat

Per saldo is een Resultaat ontstaan van minus € 49.000 (Donaties + Rente + Overige Baten €167.000 minus Projectlasten € 212.000 en Kosten € 4.000). Dit resultaat resulteert in een vermindering van Bestemmingsfondsen (€ 46.000) en van Overige Reserves (€ 3.000).

Het € 41.000 grote gunstige verschil ten opzichte van het begrote Resultaat van minus € 90.000 is vooral ontstaan door € 56.000 hogere Baten (waarvan € 53.000 hogere donaties), terwijl de Lasten slechts € 15.000 hoger waren.

Na het "spaar-jaar" 2014 (meer donaties dan project-lasten) is dus, zoals gepland, 2015 een "bestedingsjaar" geworden. geworden (aanzienlijk meer project-lasten dan donaties). Voor 2016 verwachten we weer een evenwichtsjaar te hebben met een nul-Resultaat.

Projectactiviteiten (samenvatting; uitgebreidere informatie elders in dit projectnieuws).

Anne Reijnga en Jos Dijkers in resp. februari en september wederom een inspectie gemaakt.

Het eind 2014 in uitvoering genomen project in Vandavasi (toiletgebouw €43.000) is in 2015 succesvol afgerond. Datzelfde geldt voor een aantal relatief kleinere projecten zoals o.a. Jolarpet (verbetering toiletten), Pillavandathai, en Vegiwada (deuren toiletten).

Met de bouw van het in 2014 geïnitieerde project voor een 8-klassig schoolgebouw voor een op te richten College for Arts and Science in Singampunari is na een behoorlijke vertraging in verband met het verkrijgen van alle benodigde vergunningen, in september 2015 daadwerkelijk begonnen. De oplevering zal nu waarschijnlijk derde kwartaal 2016 worden. Het totale bedrag voor dit project wordt inmiddels geraamd op € 170.000 tot € 190.000, en is door de betreffende sponsor gegarandeerd en ter beschikking gesteld. Dit gebouw wordt een onderdeel van een grotere College Campus (totaal 20 klassen); met de bouw van de overige gebouwen op deze Campus is door de Congregatie inmiddels ook al gestart.

In december 2015 is ook voor een bedrag van € 21.000 aan noodhulp verstrekt in verband met de overvloedige regenval en daardoor veroorzaakte overstromingen in Chennai en omgeving waardoor onder andere ook het hospitaal van de Congregatie getroffen werd.

Voor het topprioriteit project in Perambalur (toiletgebouwen, € 53.000) zijn inmiddels voldoende fondsen geworven om begin 2016 met de bouw te kunnen beginnen.

In 2016 zal de fondsenwerving gericht zijn op een nieuw project, te weten een vierklassig schoolgebouw in Srikalahasti (geschatte bedrag € 70.000).

Financiële positie, risico's

Door het ook in 2015 handhaven van benodigde reserves (een Continuïteitsreserve van €25.000 en een Onderhoudsreserve van € 20.000) is de financiële positie van de stichting gezond te noemen en is de continuïteit van haar activiteiten in voldoende mate gewaarborgd.

Daarnaast is er nog een Overige Reserves bedrag van € 38.000 vrij beschikbaar ter financiering van activiteiten van de stichting.

Tenslotte zij opgemerkt dat de stichting geen middelen had en heeft belegd anders dan op haar spaarrekeningen bij de Rabobank, ING en MoneYou (een 100% dochteronderneming van ABN AMRO). Het totaal hiervan bedroeg per 31-12-2015 ongeveer € 222.000.

Ons zijn op dit moment geen materiële risico's voor de stichting bekend.

Tot besluit

2015 is een prima jaar geweest voor de Stichting Thomas Bouwprojecten. En hopelijk wordt 2016 dit ook. We gaan ervoor om de ingezette projecten tot een goed einde te brengen en hopelijk weer succesvol fondsen te werven voor ons nieuwe grote project: de nieuwe klaslokalen bij Srikalahasti. Gelukkig kunnen we daarbij rekenen op uw steun en de bewezen samenwerking met de congregatie van zusters Franciscanessen in India.

Namens de kinderen in India en de congregatie dankt het bestuur en projectteam u als sponsor, donor of relatie voor de samenwerking en het vertrouwen dat u ons wederom schenkt. Wij rekenen op een vruchtbare voortzetting hiervan zodat we met uw giften nog vele andere projecten kunnen realiseren!

Martijn Wagener,
voorzitter

Foto's uit Skrikalahasti (2016-02)

Verkorte Jaarrekening 2015

Richtlijnen

De jaarrekening is opgesteld conform de in 2008 door de Raad voor de Jaarverslaggeving gepubliceerde en begin 2011 herziene Richtlijn 650 Fondsenwervende instellingen. De balans en de staat van baten en lasten zijn in overeenstemming met de bij de Richtlijn aangegeven modellen.

Balans Stichting Thomas Bouwprojecten (Bedragen in Euro's)

	31-12-2015	31-12-2014
ACTIVA		
Vorderingen	214,51	476,05
Liquide middelen	<u>221.722,22</u>	<u>165.523,05</u>
Totaal activa	<u>221.936,73</u>	<u>165.999,10</u>
PASSIVA		
Reserves en fondsen		
# Reserves		
continuïteitsreserve	25.000,00	25.000,00
bestemmingsreserve	20.000,00	20.000,00
overige reserves	<u>38.208,27</u>	<u>41.427,50</u>
subtotaal reserves	83.208,27	86.427,50
# Fondsen		
bestemmingsfondsen	<u>7.158,46</u>	<u>53.433,60</u>
Totaal Reserves en Fondsen	90.366,73	139.861,10
Langlopende schulden	84.000,00	718,00
Kortlopende schulden	<u>47.570,00</u>	<u>25.420,00</u>
Totaal passiva	<u>221.936,73</u>	<u>165.999,10</u>

Toelichting bij de Balans

- Vorderingen. Dit betreft in januari 2016 te ontvangen rente over het jaar 2015.
- De liquide middelen (ca € 222.000) staan op rekeningen bij de Rabobank, ING Bank en ABN AMRO (MoneYou) en zijn vrij en direct opvraagbaar.
- Zowel de continuïteitsreserve (ter afdekking van projectrisico's en om zeker te stellen dat de stichting ook in de toekomst aan haar verplichtingen kan voldoen) als de bestemmingsreserve onderhoud (ter instandhouding van eerder opgeleverde bouwwerken) zijn in 2015 gehandhaafd op de daarvoor vastgestelde beleidsnormen van € 25.000 respectievelijk € 20.000.
- Onder de overige reserves (stand € 38.000) worden via de Resultaatbestemming die gelden opgenomen die als niet geoormerkte giften (d.w.z. donaties die door de gever niet voor een specifiek project bestemd zijn) zijn ontvangen. Deze Overige Resrves zijn dus vrij besteedbaar.
- Alle middelen die ontvangen en gereserveerd zijn voor specifieke toekomstige projecten zijn in het bestemmingsfonds opgenomen. De stichting heeft per einde 2015 voor ca. € 80.000

aan projecten in voorbereiding, waarvoor de middelen deels al ontvangen zijn, deels ook bij overeenkomst toegezegd, en verder nog in de komende tijd ontvangen moeten worden.

- Er bestaan geen verplichtingen of risico's waarvoor een voorziening getroffen zou moeten worden.
- Schulden: de stand per eind 2015 (€ 121.000) reflecteert verplichtingen voor de projecten in uitvoering, de meeste daarvan in de vorm van leningen ontvangen ter voorfinanciering van het Singampunari College project. Deze leningen kunnen in de jaren 2015 t/m 2019 worden afgelost uit in die jaren (bij overeenkomst vastgelegde) te ontvangen donaties en de ruim aanwezige liquide middelen. In dit verband is er dus voor de Stichting geen sprake van risico.

Staat van baten en lasten Stichting Thomas Bouwprojecten

(bedragen in Euro's)

	Werkelijk 2015	Begroting 2015	Werkelijk 2014
BATEN			
Baten uit eigen fondsenwerving	163.436,49	110.000,00	108.140,26
Baten uit acties van derden	0,00	0,00	0,00
Baten uit beleggingen: rente	1.670,92	1.000,00	1.347,33
Overige baten	1.718,00	0,00	1.000,00
Som der baten	166.825,41	111.000,00	110.487,59
LASTEN			
Besteed aan doelstellingen			
Bouwprojecten	212.467,33	195.000,00	155.124,28
Voorlichting	88,84	800,00	420,00
	212.556,17	195.800,00	155.544,28
Werving baten			
Kosten eigen fondsenwerving	287,07	1.200,00	1.033,66
Beheer en administratie			
Kosten beheer en administratie	3.476,54	4.000,00	3.530,84
Som der lasten	216.319,78	201.000,00	160.108,78
Saldo van Baten en Lasten	<u>-49.494,37</u>	<u>-90.000,00</u>	<u>-14.172,44</u>
Bestemming Saldo 2015			
Overige reserves	-3.219,23		
Bestemmingsfondsen	<u>-46.275,14</u>		
	<u>-49.494,37</u>		

Toelichting bij de Staat van Baten en Lasten

- De baten uit eigen fondsenwerving, circa € 163.000, betreffen de ontvangen donaties. Tezamen met de rente en overige baten is in totaal ca € 167.000 beschikbaar gekomen voor de activiteiten van de stichting.
- Er is een bedrag van ongeveer € 212.000 besteed aan projecten.

- Aan algemene voorlichting (eveneens een doelstelling van de stichting) en fondsenwerving is minder dan € 500 besteed (ca 0,2 % van donaties).
- Voor beheer en administratie is ca € 3.500 uitgegeven, met name aan verzekeringen en accountantskosten.

Per saldo is over 2014 een negatief resultaat ontstaan van € 49.000. Dit als gevolg van het starten in 2015 van projecten waarvoor de donatie-ontvangsten deels in andere jaren vallen, en resulterende in een daling van de Bestemmingsfondsen. Het resultaat van - € 49.000 is echter aanzienlijk beter dan de begroting (was - € 90.000), dankzij met name hogere donaties, deels voor projecten die in 2016 gestart worden.

Effectiviteit

De effectiviteit van de stichting blijft wederom hoog, hetgeen tot uitdrukking komt in de volgende ratio's:

	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Besteding aan doelstelling als % van totaal baten	127	58	107	125	91	74
Besteding aan doelstelling als % van totaal lasten	98	94	97	96	98	94
Kosten eigen fondsenwerving als % van baten eigen fondsenwerving	0,2	1,0	1,0	1,4	0,4	0,8

Begroting 2016

Voor 2016 verwachten we een evenwicht van baten (met name donaties) en lasten (vooral aan projectbestedingen Permabalur en Singampunari), beide op een niveau van circa € 110.000.

Kaart met projectlocaties

Stichting Thomas Bouwprojecten

Email: info@thomasbouwprojecten.nl

Website: www.thomasbouwprojecten.nl

IBAN: NL47RABO 0149308787